



PASUUNA

Jokapäiväinen

Daniel avautuu vihdoin! (Luku Yksi)

- Gerald Flurry
- [18.5.2023](#)

Jumala on päättänyt paljastaa osan syvällisimmistä Danielin kirjan profetoista, minkä tulisi inspiroida, innostaa ja herättää kunnoitusta Jumalan omista sekä maailman ihmisissä. Tämän hämmästyttävän ilmoituksen ymmärrys ja mielessä pitäminen vaativat ahkeraa opiskelua.

Saatana ymmärtää selvästi annetun ilmoituksen merkityksen, sekä pahoille suunnitelmilleen että Jumalan työlle, ja pyrkii Herkuleen voimalla pysäyttämään elintärkeän profetian.

Daniel opetti Nebukadnessarille, että "on Jumala taivaassa; hän paljastaa salaisuudet" (Dan. 2:28). Profeetta Daniel kuritti ruumistaan, ennen kuin Jumala antoi nämä salaisuudet (Dan. 10:3–5,12). Salaisuus saattoi Danielin saatanan julmimman iskun maalitauluksi!

TB_FI

"Persian valtakunnan enkeliruhtinas seiso vastustamassa minua kaksikymmentäyksi päivää, mutta katso, Miikael, yksi ensimmäisistä enkeliruhtinista, tuli minun avukseni, sillä minä olin jäänyt yksin sinne, Persian kuningasten tykö" (Dan. 10:13). Saatana taisteli kahta suurta arkkienkeliä, Miikaelia ja Gabrielia, vastaan 21 päivän ajan. Jumalan voimalliset arkkienkelit taistelivat näin kauan ennen kuin voittivat! Saatana pyrki estämään Jumalan salaisuuksien paljastumisen.

"Ja minä tulin opettamaan sinulle, mitä on tapahtuva sinun kansallesi päivien lopulla; sillä vielä tämäkin näky koskee niitä päiviä" (Jae14). Tämä näky oli lopunaikaa varten—meidän elinaikaamme varten. Itse asiassa koko kirja on lopunaikaa varten (Dan. 12:4,9). Saatana pyrki pidättämään äärimmäisin keinoin Jumalan näyn paljastumisen Danielille. Kuinka paljon intensiivisemmin saatana toimii estääkseen samojen salaisuuksien ilmoittamisen ja julistamisen tänään—salaisuuksien, jotka on tarkoitettu parhailaan elämäämme aikakautta varten? Ehkä 100 kertaa sinnikkäämmin.

Danielin täytyi paastota kyetäkseen pitäytymään hänelle annettuihin salaisuuksiin. Tänään myös meidän pitää pysytellä lähellä Jumalaa ja käyttää Jumalan voimaa avuksemme, muuten menetämme Jumalan kallisarvoiset salaisuudet—Jumalan ilmoittaman totuuden. Ilman Jumalan voimaa meillä ei ole minkäänlaista mahdollisuutta saatanaa vastaan!

"Silloin kosketti minua jälleen se ihmisen muotoinen ja vahvisti minua. Ja hän sanoi: Älä pelkää, sinä otollinen mies, rauha olkoon sinulle. Vahvistu! Vahvistu! Ja hänen puhuessaan minulle minä vahvistuin ja sanoin: Puhukoon herrani, sillä sinä olet minua vahvistanut. Ja hän sanoi: Tiedätkö, mitä varten minä olen tullut sinun tykösi? Nyt minä käyn jälleen sotimaan *Persian enkeliruhtinasta* vastaan, ja kun minä olen päässyt hänestä, niin katso: tulee Jaavanin (Kreikan) enkeliruhtinas. Mutta minä ilmoitan sinulle, mitä on kirjoitettu totuuden kirjassa. Eikä ole ketään muuta vahvistamassa minua heitä vastaan paitsi teidän enkeliruhtinaanne Miikael" (Dan. 10:18–21). Persian enkeliruhtinas on saatana. Tässä saatana koettaa muuttaa Persian kuninkaan mielen ja muuttaa maailman valtasuhteet toteuttaakseen oman maanjohtajuuden strategiansa.

Mutta ennen kuin saatana ryhtyi tähän, hän pyrki tuhoamaan Jumalan Danielille antamat salaisuudet! Saatanan ylin prioriteetti on aina hyökätä Jumalan omien kimppuun—Jumalan salaisuuksien kimppuun.

Molemmat arkkienkelit, Miikael sekä Gabriel, taistelevat varsin voimallista pahoista vastaan.

Demonit, "pimeydessä hallitsevat maailmanvaltiaat", taistelevat ja kamppailevat ihmismielistä – erityisesti Jumalan omien mielistä! (Ef. 6:12). Tämän takia Jumalan seurakunnan viimeinen aikakausi muuttuu penseäksi ja sokeaksi (Ilm. 3:14–19). Mistä Jumalan totuus löytyy, löytyy aina myös saatanan vahvin hyökkäys!

Jumalan lailla myös saatana löytää miehen, jonka kautta tehdä työtään. Saatana on Ilmestyskirjan luvun 13 sekä poliittisen että hengellisen pedon takana oleva voima. "Ja he kumarsivat lohikäärmettä, koska se oli antanut sellaisen vallan pedolle, ja kumarsivat petoa sanoen: Kuka on pedon vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan?... Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta, ja sillä oli kaksi sarvea niinkuin karitsan sarvet, ja se puhui niinkuin lohikäärme" (Jakeet 4, 11). Saatana saa absoluuttisen kontrollin senaikaisesta maailman supervallasta. Kaikki maan päällä asuvaiset kumartavat sitä (Jae 8).

Saatana käy sotaa Jumalan penseitä pyhiä vastaan, ja voittaa heidät (Jae 7). Kyseinen paha valta muodostuu tätä lukiessasi Euroopassa; se kontrolloi itse asiassa jo käytännöllisesti Eurooppaa.

Hyvä uutinen on, että Jeesus Kristus voittaa tämän vallan. Mutta katso, minkälaisen kärsimyksen saatana aiheuttaa ennen Kristuksen paluuta. Jumala sallii ihmisten kärsiä, koska he eivät ota vaaria hänen nykyisestä varoituksen viestistään—ei edes Jumalan oma penseä seurakunta!

Kristus lupaa, että hänen omansa saavat jakaa hänen valtaistuimensa—jos he voittavat kuten *hän voitti* (Ilm. 3:21). Koska Kristus voitti saatanan, myös meidän tulee voittaa saatana—muuten emme pääse Jumalan valtakuntaan. Tänään kutsuttuja odottaa valtava palkinto. Tehtävä ei ole kuitenkaan helppo!

Tämän kirjasen paljastama uusi Danielin kirjan ilmestys paljastaa saatanan aiheuttaman pahan entistä selvemmin. Saatanan täysi raivoisa voima suuntautuu ensisijaisesti Jumalan lopunajan filadelfialaisia vastaan (Ilm. 3:7–22). Olemme vastaanottaneet tämän huikean ilmestyksen; nyt meidän on sulatettava se ja julistettava se saatanan maailmalle. Jumala paljastaa jatkuvasti voimallisia tuoksiaan vain uskollisille filadelfialaisilleen, koska vain me nousemme voittamaan pahalaisen. Jumala kannustaa ilmoituksellaan meitä jatkamaan taistelua saatanaa ja tätä maailmaa vastaan.

Useimmat ihmiset eivät tiedä, että pahalainen on olemassa. Siksi saatana kykenee olemaan tämän maailman jumala, joka pettää koko maailman (2. Kor. 4:4; Ilm. 12:9).

Saatana on tänään täynnä vihaa, koska hän tietää, että hänellä on vain vähän aikaa jäljellä hallita (Ilm. 12:12). Siksi hän riehuu kuin karjuun leijona. Maailmaa uhkaavat ongelmat eivät ole pinnalla sattumalta, ja tapahtumat kääntyvät pikaisesti entistä paljon pahemmiksi. Ihmisten täytyy oppia, että he ovat ilman Jumalan voimaa avuttomia saatanan hallitsemassa maailmassa.

Jumala on paljastanut nyt Danielin kirjasta profetian, jonka pitäisi saada meidät hengellisesti liittämään! Saatana ei kykene vastustamaan Gabrielin, Miikaelin ja Danielin Jumalaa. Tehtävämme on saattaa nyt tämä viesti maailmaan ihmisille esimakuna Jumalan ilmiömaisesta voimasta.

Uuden totuuden pinnallinen lukeminen ei riitä; Ellet opiskele tätä kirjasta tosissasi, et ymmärrä sen syvällistä ilmoitusta. Kun ahkeroit, Raamatun viesti herää eloon yksityiskohtaisesti, rikastuttaa ja inspiroi hengellisesti suuresti!

Jokapäiväinen

Herbert W. Armstrong kirjoitti vain kolme viikkoa ennen kuolemaansa jäsenille ja työtovereille sekä Worldwide Church of God -seurakunnalle seuraavasti: "Nykyhetken asti olen ajatellut, että Jumala saattaa tarjota täydellisen toipumisen, ja saattaa jatkossakin tarjota. Olen pidättänyt lausunnon antamista, mutta nyt on parempi, että tiedostatte kaikki tilani. Elän 94 elinvuottani. Jumala saattaa sallia työn johtamisen nykyisellä tavalla jonkin aikaa, *jatkamiseni* tällä varsin suppealla tavalla, mutta ajoittaisten vaikeiden sydänkipujen myötä katson nyt tarpeelliseksi ilmoittaa työtovereille nykytilani."

"Muista, että tämä on elävän Luoja-Jumalamme työ. Elämme erittäin lähellä nykyisen aikakauden loppua. Ainoa antaa Jumalan työlle kaikkeni viimeiseen henkäykseen saakka. Toivottavasti ymmärrätte kaikki aikamme vakavuuden, ettei mikään muu asia ole tärkeää kuin pysytellä lähellä Jumalaa ja varmistaa paikka Jumalan pian saapuvassa valtakunnassa."

"Tämä maailma ei ole Jumalan maailma, mistä voimme olla kaikki kiitollisia. Elämme vihoviimeisiä päiviä. Sairauteni on painottanut mieleeni vahvasti, suuremmin kuin koskaan ennen tämän nykyisen pahan maailman hyödyttömyyden. Kiitos Jumalan, että me kaikki elämme varsin lähellä sen loppua..."

"Jumalan työ jatkuu nykyisen sairauteni lopputuloksesta huolimatta Jeesuksen Kristuksen toiseen tulemiseen saakka. Siihen mennessä, rakkaat veljet ja työtoverit, minä ja Jumalan työ tarvitsemme, enemmän kuin koskaan ennen, jatkuvia hartaita rukouksianne tämän Jumalan suuren työn jatkuvan edistymisen edestä. Kristus, tämän työn elävä johtaja, jatkaa valitsemiensa ohjaamista päivä päivältä lähestyvään toiseen tulemiseensa asti (oma painotukseni)."

H. Armstrongin viimeisten elinpäivien suurin huolenaihe oli työn *jatkuminen*. H. Armstrongin kuolemaa seurasi valtakapina hänen opettamaansa vastaan. Alkoi Laodikean aikakausi.

Seurakunnan historiassa tapahtui monumentaalinen muutos. Jumala vartioi tapahtumia tiiviisti. Olemme osoittaneet toistuvasti kirjallisuutemme kautta, miksi Jumala salli tilan muuttua pikaisesti. Kaikki tapahtui Jumalan profeettallisen suunnitelman mukaisesti.

Työ *jatkui* H. Armstrongin kuoltua, muttei hänen odottamalla tavalla.

Tulemme kirjasessa näkemään, että Jumalan suunnitelma oli paljon yksityiskohtaisempi kuin mitä olimme aikaisemmin ymmärtäneet. Tule näkemään, että Jumalan huolehtii äärimmäisen tarkasti kansastaan—Jumalan työtä tekevästä ihmisistä. Näet lisäksi, että missä Jumala toimii—teeke työtään—läheltä löytyy saatanan intensiivinen sodankäynti.

Jokapäiväinen

Pohdi H. Armstrongin kirjettä seuraavan jakeen valossa: "Ja siitä ajasta, jolloin *jokapäiväinen uhri* poistetaan ja hävityksen kauhistus asetetaan, on oleva tuhat kaksisataa yhdeksänkymmentä päivää" (Dan. 12:11). "Uhri" -sana on kursivoitu King James -raamatussa. Tämä tarkoittaa että kielenkääntäjät lisäsivät sen.

Daniel käytti ainoastaan *jokapäiväinen*-sanaa. Sana löytyy Vanhasta Testamentista noin 100 kertaa, ja 80 prosentissa tapauksista käännettään *jatkuva* tai *jatkuvasti*. Se käännetään noin 5 prosentissa sanalla *aina*. Cambridge-raamattu kääntää: "jatkuva otetaan pois". Huomiomme on siis kiinnyttävä *jokapäiväiseen* tai *jatkuvaan*, ei sanaan (*uhri*), jota ei löydy heprealaisessa alkutekstissä.

International Critical Commentary kääntää lauseen: "Ja ajasta, jolloin jatkuva (uhri) on otettu pois ja kauhistus-kauhistuttava on asetettu sinne, on tuhat kaksisataa yhdeksänkymmentä päivää."

Strongin Concordance ja Gesenius' Hebrew-Chaldee Lexicon määrittelevät hepreankielisen *jokapäiväistä* tarkoittavan sanan englanniksi *perpetual*, suomeksi *ikuinen, jatkuva*. *Webster's Dictionary* määrittelee *perpetual* "ainaisesti jatkuva, ikuinen, voimassa kaikkina aikoina".

Dan. 12:11 ilmaisu "jokapäiväinen uhri" ilmaistaan vain yhden hepreankielisen sanan kautta, miksi painotamme *jatkuva*-sanaa, joka ei ole pelkkä sana vaan visio Jumalan työstä alusta alkaen! Se ulottuu aikaan, jona Kristus rakensi seurakuntansa (Matt. 16:18), sekä myös tätä ennen. Se jatkui senaikuiselta Efeson aikakaudelta Smyrnan, Pergamoksen, Tyatiran, Sardeen, Filadelfian ja Laodikean aikakausille (Ilm. luvut 2 ja 3).

Evankeliumi saarnattiin kaikkeen maailmaan ainoastaan ensimmäisellä ja viimeisellä vuosisadalla. Ja silti Jumalan seurakunnan organisoitu työ *jatkuu* Kristuksen ensimmäisestä tulemisesta toiseen tulemiseen saakka. Tämä työ tullaan ottamaan pois ja Jumalan omat saatetaan turvapaikkaan (Ilm. 12:14), mutta työ jatkuu suuren ahdistuksen aikana kahden todistajan kautta.

Jokapäiväinen on Jumalan työ, jonka on määrä jatkuva, sillä Kristus profetoi, että se jatkuisi. "Ja minä sanon sinulle: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, ja tuonelan portit eivät sitä voita" (Matt. 16:18). Jumalan seurakunnan työ on tämä *jatkuva*, mikä tarkoittaa, ettei se kuole koskaan, tai Kristus valehteli. Työ on jatkuva!

Tämä ei tarkoita kuinkaan, että kaikki Jumalan omat tekisivät Jumalan työtä. Tosiasiassa useimmat eivät tee sitä (Matt. 24:12; 2. Tess. 2:1-4; Ilm.3:14–17), miksi Jumala murentaa suurensa ahdistuksessa heidän voimansa (Dan. 12:7). Laodikean penseät seurakunnat eivät *jatka* Jumalan työtä. He eivät jatka Elia-työtä (Mal. 4:5-6; Matt. 17:10–11; 24:12–14). He joutuvat suureen ahdistukseen tämän suuren synnin takia. Kristus *jatkaa* tänään työtään, mutta he eivät osallistu työhön.

Vain valitut saatetaan turvapaikkaan. Vain valitut jatkavat Jumalan työtä. "Kaksi naista on jauhamassa käsikivillä; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään" (Matt. 24:41). Filadelfian nainen (seurakunta) korjataan turvapaikkaan. Laodikean nainen jätetään.

"Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan havaitsee näin *tekevän!*" (Jae 46). Vain filadelfianlaisten havaitaan *tekevän*, jatkavan, Jumalan työtä. Kristus ei elä laodikealaisissa (Ilm. 3:20), mikä on heidän monumentaalinen kardinaalivirheensä.

On yksi asia olla Jumalan oma, mutta toinen tehdä Jumalan työtä. Keskeinen kysymys ei kuulu "olemmeko Jumalan seurakunnassa?" vaan "teemmekö Jumalan jatkuvaa työtä?"

"Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo Amen, se uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku: Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava! Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos. Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston. Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit. Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan; ahkeroitse siis ja tee parannus" (Ilm. 3:14–19). Meillä on *toimeksianto* kertoa laodikealaisille, mitä Jumala ilmoittaa heistä! "Katso, minä seison ovellla ja kolkuttan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani" (Jae 20).

Kristus on tehnyt jatkuvasti työtään ihmisten kautta. Jumalan Filadelfian seurakunnan toimeksianto on kolkuttaa Kristuksen puolesta ja kertoa laodikealaisille, että he ovat "viheliäisiä ja kurjia ja köyhiä ja sokeita ja alastomia"! Näin kuuluu Jumalan rakastava nuhde. Nuhteen kuuleminen on ainoa keino pelastautua suuresta ahdistuksesta.

Kun Jumala saattaa laodikealaiset suureen ahdistukseen, hän osoittaa, kuinka hän tuntee kun emme jatka hänen työtään. Jumalan työ on ensisijainen asia. *Joşatkamme* lopunajan Elian työtä, *jatkamme* Kristuksen ensitulemuksen työtä!

Ei ole kuitenkaan helppo jatkaa Kristuksen aloittama työtä! Kristus jatkaa tänään työtään ensihedelmiensä kautta. Työ ei ole helppo, mutta palkka on ilmiömainen!

Työn painopiste saattaa muuttua, hengelliset aikakaudet muuttua, silti kyseessä on Jumalan työ. Jumalan työ ei kuollut H. Armstrongin myötä. Työ jatkuu.

Danielin kirja on lopunajan varten, vaikka kirjattiin satoja vuosia ennen Kristusta. Jumala kommunikoi Danielin kautta viestin lopunajan valituilleen, joiden tulee jatkaa samaa työtä. Daniel eli turhaan, jolleme saata hänen viestitään perille!

Muista

Emme voi olla osa *jatkuvaa*, jos unoitamme, mitä Jumala opetti meille. "Siihen aikaan nousee Miikael, se suuri enkeliruhtinas, joka seisoo sinun kansasi lasten suojana. Ja se on oleva ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka, kuin kansoja on ollut, hamaan siihen aikaan asti. Mutta siihen aikaan pelastetaan sinun kansasi, kaikki, jotka kirjaan kirjoitetut ovat" (Dan. 12:1). Vain Jumalan omat, jotka ovat kirjoitettu kirjaan, pelastetaan. Tämä on *fyysinen* pelastus. Heprean kielen *pelastetaan* käännetään 75 prosenttisesti fyysiseksi "paoksi". Miksi Jumala pelastaa valittunsa?

Mainittu kirja ei ole elämän kirja vaan muistokirja (Mal. 3:16). Useimmat raamatunselitysteokset ilmaisevat, että tässä viitataan Jumalan omien vähemmistöön *Asiayhteys* tekee asian selväksi. Jännöksen, joka pelkää Jumalaa, nimet löytyvät "muistokirjasta", mikä tarkoittaa, että he ovat osa *jatkuvaa*. He muistavat *ja jatkavat* Jumalan työtä.

Suurin osa Jumalan omista *uhohti* osan tai kaiken Jumalan heille opettaman. Heistä tuli laodikealaisia.

Filadelfialaiset muistavat, mitä Jumala opetti heille. "Ja he ovat, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jonka minä teen, minun omaisuuteni. Ja minä olen heille laupias, niinkuin mies on laupias pojallensa, joka häntä palvelee" (Jae 17). *Omaisuuteni* on oikeammin käännettyä Jumalan "erikoisaarre". Miksi nämä ihmiset ovat niin erityisiä? Jumala lupaa, että hän on "niinkuin mies on laupias pojallensa, joka

häntä palvelee”, pelastaa heidät suuresta ahdistuksesta. Jumala suojelee perheensä jäseniä, jotka muistavat. Nämä muistavat Jumalan perhehallituksen, lopunajan Elian opetuksen, ja alustivat totaalisesti Isänsä alaisiksi. He jatkavat Jumalan perhehallitusta sekä työtä.

Laodikealaiset puolestaan lakkasivat kunnoittamasta Isäänsä (Mal. 1:6). Jumala ei voi hallita heitä heidän Isänään, miksi heitä täytyy rankaista suuressa ahdistuksessa. He eivät jatkaneet Jumalan työtä.

”Katso, minä lähetän teille profeetta Elian, ennenkuin tulee Herran päivä, se suuri ja peljättävä. Ja hän on kääntävä jälleen isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata, vihkisi sitä tuhon omaksi” (Mal. 4:5-6). Meitä käsketään ”muistamaan laki” (jae 4). Jumala lähetti lopunajan Elian–Herbert W. Armstrongin–joka *muisti* lain. Jumala antoi W. Armstrongille hallituksensa, jotta hän toimeenpanisi tätä lakia ja vahvistaisi Jumalan perheen. W. Armstrong opetti meille, että avioliitto ja perhe ovat jumalatasoisia suhteita. Jos jatkamme Herbert W. Armstrongin opettamaa perhehallitusta ja työtä, pelastaudumme suurelta ja kauhealta Herran päivältä. Tämä on kuitenkin pelkkä fyysinen palkinto. Valitut tulevat lisäksi hallitsemaan Kristuksen päämajasta käsin Kristuksen kanssa ikuisesti (Ilm. 3:12,21).

Tänä päivänä keskeinen kysymys kuuluu: ”Ja te näette jälleen, mikä on ero vanhurskaan ja jumalattoman välillä, sen välillä, joka palvelee Jumalaa, ja sen, joka ei häntä palvele” (Mal. 3:18). Ajatus jatkuu jakeista 13–15. Keskeinen kysymys kuuluu, kuka palvelee Jumalaa ja kuka ei palvele? Kysymykseen oikein vastaavat vastaanottavat suurenmoisen palkinnon! Valtaosa Jumalan omista ei palvele Jumalaa tekemällä *Jumalan* työtä! Kysymys koskee Jumalan lopunajan Eliaa ja tämän viestiä. Kuka jatkaa hänen asettamaa työtään? Kuka muisti hänen julistamansa hallituksen? Ketkä pitävät Isämme kunniaa Elian lailla?

Nykyinen totuus

Moni laodikealainen on kiinni menneessä, vailla uutta ilmoitusta–vailla ”nykyistä totuutta”. Jumala ei ilmoita heille salaisuuksiaan.

”Sillä ei Herra, Herra, tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijollensa profetoille” (Aam.3:7). Laodikealaisten pitäisi omata salaisia profetioita, joita opettaa maailmalle sen suurimman kriisin aikana! He eivät kuitenkaan omaa näitä ilmoituksia. He ovat kiinni rappeutuvassa menneisyydessä.

”Leijona ärjyy: kuka ei pelkäisi? Herra, Herra puhuu: kuka ei ennustaisi?” (jae 8). leijona on ärjinyt! On aika profetoida Jumalan ilmoittama salaisuus.

Laodikealaiset ovat hyljänneet monet heille opetetut profetiat (Aam. 2:11–12). Tämä on suuri syy, miksei Jumala ilmoita heille nyt profetioita.

”Sentähden minä aina aion muistuttaa teitä tästä, vaikka sen tiedättekkin ja olette vahvistetut siinä totuudessa, joka teillä on (tässä nykyisessä totuudessa, Biblia 1776)” (2. Piet. 1:12). Pietari tiesi omaavansa kaksivaiheisen toimeksiannon. Hän opetti ensiksi Jumalan omia *muistamaan*, mitä *Kristus* oli opettanut. Toiseksi, hän kehotti heitä olemaan vahvoja vasta ilmoitetussa totuudessa. Vaikka kristus ei ole enää maan päällä, hän ilmoittaa silti seurakunnalleen uutta totuutta–nykyistä totuutta–joka aikakaudella.

Jumala ilmoittaa nykyistä totuutta vain niille, jotka muistavat Jumalan ilmoittaman menneen totuuden! Tämä on täsmälleen syy, mikseivät laodikealaiset omaa nykyistä totuutta. He eivät omaa Jumalan ilmoittamaa salaisuutta tai profetiaa. He eivät tee Jumalan *jatkuvaa* työtä. Heitä ei johda Jeesus Kristus (Ilm. 3:20). Moni on unohtanut joko osan tai koko aikaisemmin tuntemansa totuuden. Moinen asenne estää Jumalaa ilmoittamasta uutta totuutta, miksi Pietari kehottaa meitä olemaan ”vahvistetut tässä nykyisessä totuudessa”. Totuuden vastaanottaminen ei riitä, meidän täytyy olla tähän nykyiseen totuuteen syvällisesti perehtyneitä kyetäksemme jatkamaan Jumalan nykyistä työtä! Kristuksen toimiessa seurakuntansa elävänä Päänä, *kuinka asia olisi toisin?*

Jumala on antanut Jumalan Filadelfian seurakunnalle runsaasti totuutta suurista ja pienistä profetoista sekä muista kirjoista, kuten Valitusvirret ja Danielin kirja. Jumala toimii kauttamme kuten toimiessaan Danielin ja toisten profettojen kautta. Me jatkamme samaa työtä!

Lampun siirtäminen

Jumalan muinaisessa Israelin telttamajassa oli jatkuvasti palava lamppu, joka kuvaa nykyistä Jumalan hengellistä lampua.

Israelille opastettiin, kuinka rakentaa telttamaja (2. Moos. 26:1) sekä alttari (2. Moos. 27:1). Telttamajassa oli lamppu. ”Ja käske israelilaisten tuoda sinulle puhdasta, survomalla saatua öljyyn öljyä seitsehaarasta lampua varten, että lamput *aina* voidaan nostaa paikoilleen (että lamppu *aina* palais, Biblia 1776).” (2. Moos. 27:20). Lampun oli määrä palaa aina *jatkuvasti*.

Jumalalla on lamppu myös Uuden testamentin seurakunnassaan. Ensiksi meille kerrotaan lampun palamassa pitävästä, suuresta Jumalasta. ”Ja minä käännyn katsomaan, mikä ääni minulle puhui; ja kääntyessäni minä näin *seitsemän kultaista lampunjalkaa*” (Ilm. 1:12), paremmin käännettynä *seitsemän lampua*–tai seitsemän seurakunnan aikakautta.

Jeesus Kristus seisoo seitsemän lampun keskellä (jakeet 13-16). Kristus hohtaa kuin aurinko, kun se täydeltä terältä paistaa. Hänen silmänsä ovat kuin tulen liekki.

Sitten Jumala luettelee johtamansa seitsemän seurakunnan aikakautta. ”Efeson seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään, hän, joka käyскеlee niiden seitsemän kultaisten [lampun] keskellä... Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun [lampun] pois paikaltaan, eilet tee parannusta” (Ilm. 2:1,5). Efeson aikakausi menetti ensirakkautensa, miksi lamppu poistettiin. Jumalan omat eivät jatkaneet sitä, minkä Kristus itse aloitti!

Löytyy seitsemän aikakautta, mutta vain yksi lamppu. Jumalan uskollisten pastorien ja omien täytyy pitää *sejatkuvasti* palamassa. Kristus lupasi, ettei se sammuisi koskaan (Matt. 16:18). Lappu oli siirrettävä Efeson aikakaudelta Smyrnan aikakaudelle. Jumalan täytyi siirtää lampunsa Laodikean aikakaudelta myös toiseen seurakuntaan.

Kirjanen

”Niin minä otin *kirjasen* enkelin kädestä ja söin sen; se oli minun suussani makea kuin hunajaa; mutta sen syötyäni minun vatsaani karvasteli. Ja minulle sanottiin: Sinun *tuletaas profetoida* monista kansoista ja kansanheimoista ja kielistä ja kuninkaista” (Ilm. 10:10–11). Jumala siirsi lampunsa, ja käski seurakuntaansa ”profetioimaan taas”. Laodikealaiset ovat lakanneet profetioimasta (Aam. 2:11–12). Jumala ilmoittaa kuitenkin jatkuvasti profetioitaan (Aam. 3:7-8).

Kirjanen on ”profetoi taas” -viestin ensimmäinen ponnistus. Kirjasen viesti on suunnattu laodikealaisille, jotka eivät jatka Jumalan lampun palamista. Heidän ikuinen elämänsä on vaakalaudalla.

Jumalan ilmoittama profetia kertoi tapahtumista Jumalan seurakunnassa. Valitut keskittyvät, kuka käsknee ”profetoida taas”–Ilmestyskirjan ensimmäisen luvun suuri Jumala. Valitut eivät keskity ensisijaisesti profetiaan vaan profetian ilmoittajaan.

”Ja minulle annettiin sauvan kaltainen ruoko ja sanottiin: Nouse ja mittaa Jumalan temppele ja alttari ja ne, jotka siinä kumartaen rukoilevat. Mutta temppelein ulkopuolella oleva esikartano erota pois, äläkä sitä mittaa, sillä se on annettu pakanakansoille; ja he tullaavat pyhää kaupunkia neljäkymmentäkaksi kuukautta” (Ilm. 11:1-2). *Temppele* on kreikan alkusana *naos*, joka tarkoittaa *sisempää temppeleä*, missä Ilmestyskirjan ensimmäisen luvun Kristus asuu! Sen pyhät antavat Kristuksen hallita jatkuvasti, tehdä työtään kauttansa.

Altтари, eli pastorit, sallii Jumalan mitata heidät, mikä tarkoittaa, että pastorit vapisevat Jumalan sanan edessä, samoin sisäisen esikartanon valitut seurakuntalaiset.

Valtaosa Jumalan omista on laodikealaisia, jotka kieltäytyvät Jumalan mittauksesta ja oikaisusta, miksi heidät on asetettava ulommalle esipihalle. He joutuvat suureen ahdistukseen, jossa 50 prosenttia tekee parannuksen ja 50 prosenttia kuolee iankaikkisesti!

Samaan aikaan Jumalan valitut ovat turvapaikassa, mutta kaksi todistajaa jatkaa*jatkuvaa* työtä. ”Ja minä annan kahdelle todistajalleni toimeksi säkkikipukuihin puettuina profetoida tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen päivän ajan” (jae 3). Maailma näkee, kuinka tulen liekki jatkaa kahden todistajan kautta palamista.

Kun organisoitu seurakunnan *jatkuva* työ poistetaan, tämä saa monet paniikin valtaan. ”Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra, jolloin minä lähetän nälän maahan: en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän” (Aam. 8:11). *Jatkuva*, tai hengellinen jokapäiväinen uhri, poistetaan. Vaikka ihmiset etsivät sitä pohjoisesta, etelästä, idästä ja lännestä, he eivät löydä Jumalan viestiä kuten aikaisemmin. Kun ihmiset lopulta heräävät, on fyysisesti liian myöhäistä! (ks. myös Hes. 33:30–33).

Kuulutko mahdollisesti tähän joukkoon? *Jumala auttakoon meitä jokaista* ottamaan tästä viestistä nyt vaarin!

”Mutta sinä, Daniel, pidä tämä kaikki salassa ja kirja lukossa, lopun kriisin aikaan saakka; silloin*moni väistyy* ja vaiva moninkertaistuu maan päällä” (Dan. 12:4, Moffat-käännös). Elämme nyt ”lopun kriisiä”. Vaiva ei ole pelkästään kaksinkertaistunut, se on moninkertaistunut! Kohtaamme kauhistuttavimmat ajat–historian pahimmat!

Ilmaisu ”moni väistyy” viittaa Jumalan omiin. Kun vaiva moninkertaistuu, he kääntyvät pois Jumalasta maailman pahalle tielle. He pysäyttävät *Jumalajatkuvan* työn (ks. Matt. 24:12).

”Ja siitä ajasta, jolloin jokapäiväinen uhri poistetaan ja hävityksen kauhistus asetetaan, on oleva tuhat kaksisataa yhdeksänkymmentä päivää” (Dan. 12:11) *Jatkuva* ei ole fyysinen uhri–se on mieltä häkellyttävä visio! Tämä jokapäiväinen viittaa Jumalan hengelliseen työhön koko ihmishistorian aikana–jopa sitä *ennen* Jumalan mielessä.

jakeen visio liittää meidät ikuisen menneeseen JA ikuisen tulevaisuuteen. Kyseessä on Jumalan suuren työn jatkuminen–ilman päivien alkua tai loppua!

”Autuas se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat kolmesataa kolmekymmentä viisi päivää” (jae 12) *Autuas* voisi lukea ”oi autuutta”. Kun odotamme Jumalaa, kyseessä on suuri siunaus. Pian saamme laskea päiviä Kristuksen kanssa avoimiseen – ”oi autuutta!” Tämä on Jumalalle uskollisille pyhille suuri visio.

Kun tarkastelemme seurakunnan historiaa, Jumalan seurakunta on kulkenut useasti harhaan. Jumalan omat ovat menettäneet useasti vision. Kun he eivät jatka Jumalan suurta työtä, he menettävät suurimman mahdollisen palkionsa.

Moni kauhistuttava koettelemus on edessä, silti *koettelemusten jälkeisten* tapahtumien tulisi innostaa sanoinkuvaamattomasti, ja *innostus* kestää iankaikkisesti!

Jatkuu: 1150 päivää